

január – február 2022

SLOVO KAZATEĽA

Božie posolstvo pre pesimistov i optimistov

MLÁDEŽ

Najpopulárnejší podcast, blog a instagram

ZAMYSLENIE

Rozdelí nás očkovanie?

TÉMA

Vyhorievam?

Božie posolstvo pre pesimistov i optimistov

Takto totiž hovorí Hospodin: „*Až sa naplní pre Babylon sedemdesiat rokov, navštívim vás a splním vám svoj prísľub, že vás privediem späť na toto miesto. Ja poznám svoje zámery, ktoré mám s vami,“* znie výrok Hospodina, „*sú to zámery pokoja, a nie nešťastia; dám vám budúcnosť a nádej. Keď budete ku mne volať, keď prídete a budete sa ku mne modliť, vypočujem vás. Budete ma hľadať a nájdete ma, lebo ma budete hľadať celým svojím srdcom. Dám sa vám nájsť,“* znie výrok Hospodina, „*zmením váš údel, zhromaždím vás spomedzi všetkých národov a zo všetkých miest, kam som vás rozptýlil,“* znie výrok Hospodina, „*a vrátim vás na miesto, odkiaľ som vás odvedol do zajatia.*“ (Jer 29, 10 – 14)

Jeremiášove slová boli adresované skupine Židov, ktorí sa nečakane, neplánovane a hlavne nedobrovoľne ocitli v babylonskom zajatí. Ešte pred niekoľkými rokmi mali svoj život, kariéru a životné sny. Zrejme sa zúčastňovali bohoslužobného života a možno boli aj hrdí na svoj chrám (a niektorí aj na svoje modly). V jednom momente sa všetko zmenilo, a zrazu sa tisíce obyvateľov Judska a Jeruzalema ocitlo v ďalekej krajine. Reakcia zajatcov na zmenenú realitu bola rôzna.

Časť prisídlencov napriek okolnostiam prekrpypovala optimizmom. Očakávali, že sa s Božou pomocou v krátkom čase všetci vrátia späť a budú sa môcť vrátiť do života pred zajatia. Je možné, že mali stále „zbalené kufre“, pripravení na návrat domov. Ich optimizmus bol ale schladený Jeremiášovým listom, v ktorom ich upozorňuje, že tam zrejme ostanú dlhšie, ako plánovali: „*Stavajte domy a bývajte v nich, vysádzajte záhrady a jedzte ich plody. Berte si ženy a plodte synov a dcéry, žňte svojich synov a vydávajte svoje dcéry, aby plodili synov a dcéry, aby sa tam rozmnožili a neumenšovali sa. Usilujte sa o blaho mesta, kam som vás poslal do zajatia, modlite sa zaň k Hospodinovi, pretože od jeho blaha závisí aj vaše blaho.*“ (Jer 29, 5 – 7)

Druhá skupina, ktorej sú adresované aj hereuvedené verše, zrejme situáciu videla úplne opačne. Deportácia, strata milovanej krajiny a všetkých istôt naplňala ľudí úzkosťou a beznádziejou. Všetko sa im zdalo stratené. Možno sa im zdalo, že dokonca aj Boh na nich zabudol. Pán Boh ich skrze Jeremiáša povzbudzuje, že On na nich nezabudol. Jeremiáš hovorí o dobrých zámeroch, ktoré mal Pán s nimi, a to napriek okolnostiam. Hovorí o prichádzajúcej duchovnej obnove (zvyšku) národa a dokonca aj o návrate do svojej krajiny, i keď možno v inom čase a za iných okolností ako prvá skupina optimistov očakávala.

Ako ľudstvo, národ, ale i cirkev už tretí rok čelíme náročnej výzve v podobe svetovej pandémie. Prišla nečakane. Zmenila naše plány. Do našej krajiny a do našich rodín priniesla strach, nepokoj, stratu zamestnania, smrť a rozdelenie. Optimisti, ktorých je čoraz menej a menej, stále očakávajú, že sa čoskoro vrátíme do stavu pred pandémiu. Pesimisti hovoria, že to už bude iba horšie a horšie. Osobne momentálne neviem posúdiť, kto má pravdu; sčasti možno obe skupiny.

To, do čoho sme aj na základe Božieho slova vyzvaní, je, aby sme hľadali Pána Boha celým svojím srdcom a volali na Neho, a to špeciálne v tomto čase neistoty. Tak ako sa tento prístup stal nástrojom duchovnej obnovy izraelského národa v Babylone a nakoniec viedol k návratu do vlasti; tak aj naše úprimné hľadanie Pána a odovzdanie sa Mu môžu byť nástrojom obnovy pre náš osobný život, naše rodiny, cirkev i náš národ, a to bez ohľadu na to, ako dlho ešte pandémia bude trvať, koľko lockdownov nás ešte čaká a koľko zlých správ si ešte budeme musieť vypočuť. Nedajme sa premôcť temnotou aktuálnych okolností, ale úprimne hľadáme a nasledujeme nášho Pána, a dôverujeme Mu v každom čase.

Štefan Rendoš

Spoločenstvo a poslanie

V mnohých európskych krajinách panuje v súčasnosti úžasná dynamika. Na jednej strane je počet pozitívnych prípadov kovidu na historickom maxime, na strane druhej vlády hovoria o rušení protipandemických obmedzení. Najnovší variant koronavírusu omikron je síce vysoko nákazlivý, no ochorenie má v tomto prípade oveľa menej závažný priebeh, a tým je aj riziko preťaženia zdravotného systému oveľa menšie. Všetci sa potešíme, keď sa opäť vráti „normálnosť“ a budú sa môcť zrušiť obmedzenia slobody zhromažďovania a slobody pohybu. Tieto riadky píšam z Maďarska, kde cítiť rovnakú úľavu.

Vo všetkých cirkevných kruhoch zároveň vyvstáva otázka: Vráti sa ľudia na bohoslužby a k ďalším aktivitám pred pandémiu? Mali by sme pokračovať v online službách, aby sme oslovili ľudí, ktorí sa nezúčastňujú na našich cirkevných aktivitách? Existujú hodnotné digitálne platformy, kde sa ľudia môžu naďalej zhromažďovať a zažívať spoločenstvo, aj keď sa fyzicky nestretnú?

Neexistuje jedna jediná správna odpoveď pre všetky zbory. Pomery sú príliš odlišné. Dôležité ale je myslieť nielen na vlastných členov a priateľov zboru, ale na širší, väčší okruh ľudí, s ktorými by sme chceli nadviazať rozhovor o evanjeliu. Zhromažďovať sa ako spoločenstvo pred Bohom a poslanie žiť s inými ľuďmi sa musia navzájom dopĺňať. Som zvedavý, ako bude váš zbor realizovať tieto dve ťažiskové veci v nadvádzajúcom čase. Zbory sa môžu aj na regionálnej i celonárodnej úrovni jeden od druhého učiť a navzájom sa obohacovať v tom, čo ponúkajú.

biskup Patrick Streiff
(prel. Mariana Kušáková)

Praha, slávnosť 100 + 1

Výročná konferencia

Vyhorievam???

Problematika syndrómu vyhorenia sa za ostatné roky stala nesmierne aktuálnou. Rýchle životé tempo. Extrémne naliehavý, instantný a nestabilný, meniaci sa svet okolo nás, ktorého sme súčasťou a musíme naň reagovať. Narastajúce nároky, kladené spoločnosťou na jedinca, a možno, paradoxne, zvyšujúca sa životná úroveň. Stupňujúce sa požiadavky, ktoré kladieme už na svoje deti, pretože chceme, aby boli úspešné a prerazili. Plus nároky na vlastný výkon a úspech, aby sme si aspoň udržali neraz len miesto v práci a mohli zabezpečiť sebe i svojim blízkym dôstojné podmienky na život. – A naše limity. – Doba posadnutá súperením je v mnohom len bojom o prežitie, a je v príkrom rozpore s tým, ako bola ľudská bytosť stvorená – ako bytosť myslia, cítiaca –, nie ako programovateľný stroj, výtvar spoločenskej objednávky. Vysáva nás natoľko, že sa dostávame do bodu, v ktorom nie sme viac schopní spraviť ani krok. Skrátka, vedíme konštantne hektický život, aký naši prarodičia jednoducho nepoznali. A vyhorievame...

Vyhorenie je rozpor

Termín *burnout* syndróm (syndróm vyhorenia) sa rozvinul v americkej psychológii, v r. 1974 ho prvýkrát použil psychoanalytik Herbert J. Freudenberg, ktorý si sám vyhorením prešiel. Jeho definícia z roku 1980 uvádza, že vyhorenie predstavuje „stav únavy a frustrácie navodený úplným oddaním sa veci, spôsobu života či vzťahu, ktorý však nesplnil svoje očakávania“.

V priebehu ďalšieho výskumu boli rozvinuté viaceré definície tohto syndrómu. Všetky sa zhodujú v tom, že kľúčovými faktormi vyhorenia sú emočná vyprahnutosť a kognitívne opotrebovanie, pocit absolútnej

vyčerpanosti. Svojím klinickým obrazom syndróm vyhorenia pripomína depresiu. Nato, aby sme tomuto stavu mohli predchádzať, potrebujeme mu porozumieť; poznať jeho príznaky, vedieť ich identifikovať a zastaviť sa. Prehodnotiť.

Vyhorenie sa najčastejšie objavuje v pracovnej oblasti u ľudí v neustálom sociálnom kontakte, kde má človek obzvlášť tendenciu ignorovať alebo zanedbávať vlastné potreby; u ľudí v izolácii (práca z domu, matky na materskej či rodičovskej dovolenke, dlhodobá starostlivosť o blízku osobu), kde neexistuje hranica medzi pracovným a osobným životom; alebo u ľudí vykonávajúcich monotónnu činnosť (tzv. pásová robota), kde dochádza k mentálnej stagnácii. Vyhorenie môže byť dôsledkom pracovného preťaženia, rovnako však aj nedostatočného zaťaženia či nedostatočného využitia potenciálu. V prvom prípade záťaž, ktorá pôsobí na človeka, presahuje jeho adaptačné možnosti a ženie ho do energetického záporu. V druhom prípade ide o málo stimulujúcu prácu, ktorá človeka nerozvíja, ale ubíja. Oba prípady však ústia, čo sa týka dôsledkov na človeka, do stavu vyčerpanosti: (1) negatívnych pocitov spojených s prácou až cynizmu; (2) duševnej vzdialenosti, odcudzenia až oddelenia sa od práce; a napokon do (3) zníženej pracovnej efektívnosti.

Vzhľadom na enormné spoločenské požiadavky, nereálne nároky a očakávania na výzor, výkon, úspech či spoločenské postavenie neraz bez zohľadňovania osobnostných predpokladov, zručností, schopností, potrieb a možností človeka a jeho životného kontextu hrozí vyhorenie každému z nás bez rozdielu, do vyhorenia dokonca neraz privádzame už aj svoje deti!! Vyhorenie sa nevy-

hýba žiadnej profesii, v ktorej je človek nútorne angažovaný, pričom medzi profesie s najvyšším rizikom výskytu vyhorenia patria už spomenuté tzv. pomáhajúce profesie, ktoré sú charakterizované vysokou pracovnou náročnosťou, nasadením, nárazovitosťou, intenzívnym kontaktom s ľuďmi a, žiaľ, naproti tomu často – spoločenským nedocenením či nedostatočnou starostlivosťou (lekári, záchranári, piloti, zdravotné sestry, psychológovia, sociálni pracovníci, učitelia, dispečeri, policajti, pracovníci väzníc, pracovníci kritickej infraštruktúry, duchovní a i.). Ľudia s príznakmi vyhorenia často trpia pre nejasne definované pracovné ciele a právomoci; pre nejasne vymedzené kompetencie; taktiež pre termíny, záväzky alebo pravidlá, ktoré sú síce pevne stanovené, ale neustále sa menia alebo bez sankcií porušujú, nedodržiavajú; príp. tam, kde vládne bezbrehá anarchia, bezmedznosť, bezhraničnosť. Vyhorenie sa však netýka len práce. Nezriedka vyhorievajú ženy aj muži zo svojich rodinných úloh: z materskej dovolenky, zo starostlivosti o deti a rodinu či zo snahy o finančné zabezpečenie rodiny. Vyhorieť môže aj vzťah. Musíme si uvedomiť, že vyhorenie nám hrozí v oblasti, ktorou sme najviac uchvátení. Nemôže vyhorieť, kto nikdy zapálený nebol.

Vyhorenie je proces

Ľudia si často nesprávne zamieňajú stres a syndróm vyhorenia. Vyhorenie síce môže byť dôsledkom nadmerného stresu, ale nadmerný stres nemusí viesť k vyhoreniu. V zamestnaní i mimo neho na nás pôsobí množstvo stresorov: fyzikálnych (výkyvy počasia), fyziologických (teplotné rozdiely, množstvo svetla na pracovisku), psychologických (bolesť, únava) a sociálnych vplyvov (kvalita vzťahov). Každý z nich narúša určitú rovnováhu v organizme. To, ako ich človek dokáže zvládnuť, do veľkej mie-

ry závisí od miery jeho fyzickej zdatnosti, znalostí, zručností, skúseností, inteligencie a stratégií, ktoré si v priebehu života osvojil na ich zvládanie. Pri vyváženom životnom štýle stresujúce podnety zodpovedajú našim schopnostiam vyrovnávať sa s nimi, lebo máme vybudované dostatočné množstvo obranných či ochranných mechanizmov.

Ak prežívame tzv. pozitívny stres, stále vidíme svetlo na konci tunela a máme nádej, že problémy vyriešime. Vďaka stresu sme stimulovaní a kreatívni, snažíme sa nájsť riešenia. Popritom v nových situáciách alebo pri zmenách rozvíjame svoje zručnosti a schopnosti. Preto sú ľudia v tomto stave aktívni, výkonní, motivovaní a zvládajú úlohy, ktoré sa od nich očakávajú.

Pri vyhorení už stres nepôsobí nabudzujúco ani motivačne. Človek ide dlhodobo na energetický dlh; dlhodobá pracovná záťaž neprináša želané výsledky. To, pre čo bol človek zapálený, sa mu zrazu stáva bremenom. Dochádza k emocionálnemu vyčerpaniu, ako aj k únave mozgu, ktoré sprevádza znížený pracovný výkon. Pridávajú sa cykly negatívnych emócií, ako strach, hnev, agresia, otupenosť, nechúť, apatia k tomu, čo bolo pre človeka prioritné; ľahostajnosť voči sebe i voči okoliu, ako aj znížený záujem o život ako celok, niekedy až strata zmyslu života a bytia ako takeého.

Z aktívneho človeka, plného síl a energie, sa postupne stáva pasívny s čoraz väčšími problémami zvládať aj bežné situácie. Dlhodobo pôsobiaci stres, ktorý nezvláda, sa pretavuje až do chronickej únavy bez ohľadu na to, akú činnosť človek vykonáva, vrátane bežných, jednoduchých každodenných činností, a je rizikom rozvoja rôznych psychických a psychosomatických ochorení.

Riziko vyhorenia sa zvyšuje, keď sa dl-

hodobo jednostranne sústredíme na jednu oblasť života; oddávame sa jej srdcom i myslou, preťažujeme sa bez kompenzačných mechanizmov a bez patričnej regenerácie.

Vyhoreniu sa dá zabrániť

Treba si uvedomiť, že vyhorenie je komplexný jav a pátrať po jeho pôvode nie je jednoduché. Vždy ide o súbor faktorov. Najčastejšie však o rozpor medzi intenzívnym, dlhodobým pracovným nasadením, ktoré sprevádza dlhotrvajúci stres, a nenaplnením očakávaného výsledku (nízkou mierou satisfakcie alebo ocenenia). Túto kataklizmu po celý čas nezriedka predznamenáva zlá atmosféra v súkromných či pracovných vzťahoch, alebo oboje.

Vyhorenie sa prikráda nebadane a postupne prechádza od ľahších štádií k zložitejším. V raných fázach vyhorenia môžeme na sebe spozorovať určité zmeny (zvýšenú únavu, narastajúcu frustráciu, nenaplnené očakávania či problematickú orientáciu v situáciách, ktorým často venujeme iba malú pozornosť). Nestrácame nádej a veríme tomu, že sa dobre vyspíme, oddýchneme si a bude to lepšie.

Táto stratégia môže byť istý čas efektívna, žiaľ, človek, u ktorého sa syndróm vyho-

renia rozvíja, má pocit, že oddychu potrebuje stále viac. Nabitý kalendár s povinnosťami mu však zabraňuje uspokojiť túto naliehavú potrebu – nemá na oddych čas. Okrem toho prichádza na scénu aj pocit zlyhania z prípadného poklesu požadovaného výkonu v práci či rýchleho životného tempa. So vzrastajúcou vyčerpanosťou sa dostaví túžba dobiť si energiu inak. A tak bezhlavo siaha po energetických nápojoch, káve, nezdravých jedlách a iných stimulantoch. Upokojíť večer nabitý organizmus však nie je jednoduché. Túžba po spánku môže nasmerovať k utlmujúcim riešeniam, ako napríklad liekom na spanie alebo alkoholu, ktoré v konečnom dôsledku celú situáciu ešte zhoršia.

Stresujúcim faktorom sa isto nikto nevyhne, no mali by sme sa naučiť budovali si zdravé kompenzačné mechanizmy na zvládanie záťažových situácií. Jedným z nich je schopnosť povedať nie všetkému, čo je nad naše sily; stanoviť si hranice, efektívne plánovať, meniť nezdravé návyky, naučiť sa požiadať o pomoc, príp. delegovať úlohy; pestovať rýdze, úprimné a hlboké medziľudské vzťahy; rozvíjať svoj duchovný potenciál a estetické hodnoty, a udržiavať v rovnováhe pracovný a osobný život. Počet prípadov vyhorenia celosvetovo pribúda. Aj v tomto prípade platí, že poznatky sú kľúčové a prevencia najúčinnějšía.

Mariana Kušiaková

Rozdelí nás očkovanie? Čo nám radí Boh

Na svete to už raz tak chodí, že sme si síce podobní, ale súčasne sa jeden od druhého líšime skoro ako hviezda od hviezdy.

Na prvý pohľad sa zdá, že je len málo toho, čo spôsobuje odlišnosti, a že sú to veci zanedbateľné, ktoré si bez upozornenia niekedy aj ťažko všimnúť. Jedna skupina má hnedé vlasy, druhá zasa čierne. Niektorým tvárou v tvár možno prečítať smútok v zelených očiach a iným radosť v očiach modrých.

Je to záležitosť fyzická a po zemi kráča len zopár tých, ktorí niečomu takému prikladajú význam. Ale vnútro, to je čosi zložitejšie. V duši driemu sny, názory, zranenia a nádeje, spomienky aj vízie do budúcnosti. Nachádza sa v nej rozhodnutie a aj dôvod, ktorý k nemu viedol. Je v nej obšiahnutá celá človečina so svojim jasom aj temnotou.

Vo svetle skutočností teda nie je prekvapujúce, že postoje sa delia v otázkach malých aj veľkých. A v súčasnosti, v období, ktoré je beztak dosť zaťažujúce, sa navyše háda a prideluje hodnota na základe toho, či sa niekto dal a či nedal zaočkovať vakcínou bojujúcou proti koronavírusu. Ukazuje sa, ako keby existovali dve pravdy a ich zástancovia medzi sebou vzájomne bojujú.

Boh je – ako inak – nenapodobiteľne dobrý a múdry, a tak je Jeho vyjadrenie celkom iné, než by sa dalo predpokladať. Keď sa s Ním začne viesť modlitba, to posledné, čo Ho zaujíma, je odpoveď na otázku, či je modliaci sa očkovaný alebo očkovanie jednoducho neznesie ani pri počutí. Nikoho neodmieta, ani jedného neháňa. Jediné, čo s dôkladnosťou skúma, je srd-

ce. Koľko je v ňom miesta pre pokoj, aké túžby uprostred neho odpočívajú a koľkí ľudia sa doň zmestia.

Pokiaľ ide o lásku ako takú, tá – aspoň podľa jej najkrajšieho opisu v Prvom liste Korinťanom – nemá myslieť na zlé. Znamená to iba toľko, že nie je správne posudzovať a ani odsudzovať motívy druhých. Veď často sa človek nevyzná ani sám v sebe a nie je schopný odhľadať zmätkov. Tak prečo si myslíme, že dokážeme dostačujúco posúdiť konanie kohosi iného?

Každý, či už očkovacie centrum navštívil, alebo ho odmieta čo i len vidieť, má iste vlastné presvedčenie, ktoré ho núti pridať sa na tú či onú stranu. Napokon je predsa nemysliteľné, aby vládla nenávisť len preto, že sa nedelíme o spoločné istoty. Ak sa snažíme o pretváranie na svoj obraz, potom nerešpektujeme plán Najvyššieho, v rámci ktorého je dominantná jedinečnosť a absolútna originalita.

Problém so stále pretrvávajúcou epidémiou sa javí, ani čoby nemal konca, akoby sa ním malo ľudstvo zaoberať hádam aj o sto rokov neskôr. Možno je to aj v predstavách neuveriteľné, ale raz, jedného dňa, sa skončí a ostane iba nepekná spomienka. Medziľudské vzťahy však sú, boli a aj vždy budú potrebné pre plnohodnotný život, a keď sa trápenie pomíne, musíme robiť čokoľvek, čo je v našich silách, aby sme si udržali to, prečo sa oplatí dýchať a aj zomrieť. Boh radí sústrediť sa na neviditeľné, a nie na viditeľné. Viditeľné je dočasné, kým neviditeľné stojí na hodnotách presahujúcich čas aj priestor. Keď sa zem prestane krútiť a skončí sa svet, láska zostane. A láska je Boh.

Michaela Mihoková

Najpopulárnejší podcast, blog a instagram

Televízia Noe 11. novembra 2021 odvysielala výsledky ankety **Signály Awards**, ktorú už druhý rok vyhlásil komunitný ekumenický portál **Signály.cz**. Cieľom ankety je oceniť mladých veriacich, ktorí cez sociálne siete šíria dobrú správu o Ježišovi a motivujú druhých do služby Bohu a evanjelizácie.

Podcast roka

Na prvom mieste sa umiestnil podcast **Zabudnuté cesty**, ktorý tvoria **Janči Máhrik** a **José Calvo Aquilar**, obidvaja zo zboru CB Žilina. Vo svojich podcastoch hovoria o „skutočne kvalitnom živote“. Nanovo objavujú spôsoby života, ktoré v súčasnej spoločnosti zapadáva prachom.

Na druhom mieste sa umiestnil **Ecclessia podcast**, ktorý sa snaží sprostredkovať mladým ľuďom rozhovory so zaujímavými osobnosťami z katolíckej cirkvi. Tretie miesto si odnáša podcast **Na dřeň**, ktorý tvoria mladí redaktori rádia Proglas. Silné príbehy ľudí, debaty o témach, o ktorých sa inde nehovorí, a aj o živote s Bohom.

Video roka

V predchádzajúcom roku získali prvé miesto Pastoral Brothers, teraz patrí víťazstvo hudobnému zoskupeniu **TowMeot**. Názov, ktorý nesie skupina, v hebrejčine znamená „veľmi dobrý“. Tvoria ju štyria kresťanskí reperi, ktorí jedinečnosťou svojich životných príbehov prinášajú na pódium texty plné svedectiev, myšlienok na zamyslenie, ale i slová povzbudení.

Druhé miesto si odnáša hudobná kapela

Alltide, traja kamaráti z Prešova, ktorí spolu začali tvoriť hudbu približne pred dvomi rokmi. Vo svojej hudbe spájajú akustické nástroje s elektronickými prvkami blízkymi indie folku. Nedávno vydali prvý singel „Pamätaj si ma“. Tretie miesto patrí hudobnému projektu **Jednotu**, skupine umelcov, ktorí túžia svoje individuálne umelecké cesty prepájať a vytvoriť nový priestor pre skryté talenty.

Instagram roka

Prvé miesto si zase odnáša **Svět-lana Mašková**, ktorá má na instagrame prezývku @swettlushprior. Jej účet sleduje viac ako desaťtisíc užívateľov.

Druhé miesto patrí **Karolíne Zvoničkovej**, ktorá na instagrame figuruje ako @bile_misto, vyrába kresťanské papierenské produkty, napríklad diare. Na treťom mieste sa umiestnil **Jiří Dyčka**, spoluzakladateľ kresťanského projektu Live4G. Nahráva videá na rôzne kresťanské témy.

Blog roka

V kategórii blog roka si odnáša prvé miesto **Ondřej Navrátil** s blogom Svět of poems, na ktorom publikuje svoje básne. Na druhom mieste je blog **Kateřiny Sedláčkovej** s názvom Grafofilův blog. Tretie miesto získala **Sára Schulhauserová** za blog Z nebe pro Tebe, kde nájdete jej svedectvá, zamyslenia alebo jej obľúbené pasáže z Biblie.

Zdroj: Signály.cz, Svět víry

Mlieko a med: ako sa nestratiť na ceste do zaslúbenej zeme

25. – 27. 3. 2022

<https://kpm.tckompas.sk/>

Online konferenciu organizuje KPM (Konferencia pracovníkov s mládežou)

Podakovanie Diakonii ECM ... za Vianočný zázrak

Akosi sme si už zvykli – a isto hovorím za všetkých, ktorí každoročne so smelou samozrejmosťou očakávame zverejnenie divadelnej scény našej Diakonii ECM, – LEN zabúdame ďakovať. V túto chvíľu chcem preto v mene nás všetkých milovníkov, fanúšikov („drukerov“), povzbudzovateľov i povzbudených vysloviť oficiálne podakovanie všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k tomu, aby *Vianočný zázrak* mohol priniesť svoje svetlo aj do tohtoročných u nejedného pochmúrnych sviatočných dní Vianoc. Hlavnou organizátorkou bola sestra Milena Belková. Chcem sa však poďakovať celému tímu dobrovoľníkov, ktorí sa na jeho realizácii akokoľvek podieľali.

Do deja nás vťahuje romantická scenéria

živej prírody so živými kulisami. Priam dokonalá idylka! Mékajúce kotné ovečky vysávajúce opadané jesenné listie nás hneď presvedčujú, že príbeh bude autentický, pravdivý. Samotný dej udržuje pozornosť diváka od prvej scény po poslednú; nemožno sa odpútať. Človek napäto hľadá, počúva, pozoruje. Plynulá myšlienka sa tiahne celým príbehom, tvárni sa a rozvíja v jednotlivých scénkach, nerušené nadväzujúcich jedna na druhú. Uchvacujú svojou rýdzosťou a autenticnosťou; premyslené do posledných detailov dodávajú deju rytmus a spád. Osobne si neviem predstaviť, čo zaberie čas, kým človek zoženie také „doplňky“, ako zvukovú nahrávku praskotu ohňa, plaču dieťaťa či vravy na trhovisku, aké sme počuli v príbehu.

Alebo „kandlíčky“, aké možno vidieť pri kolíske novonarodeného Spasiťeľa.

Áno, každý „máme iné [rozličné] dary podľa milosti, ktorá nám bola daná“ (Rim 12, 6 – 8; 1Kor 12, 4

– 11), avšak „ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti“ máme si „navzájom slúžiť každý tým duchovným darom, ktorý prijal“ (1Pt 4, 10 – 11). Myslím, že príbeh *Vianočný zázrak*, ktorý nám toto posolstvo odovzdáva, do bodky naplní tento Boží príkaz. A tak ešte raz a naplno za všetkých obdarovaných: mohutne tleskam všetkým vekovým kategóriám, ktoré sa do scénok a ich tvorby akokoľvek zapojili. Hercom, ktorí by bezpochyby mohli získať angažmán v Radošincach ☺; tajomným čítačom rozprávačských prehovorov, ako aj všetkým, ktorých sme síce nevideli (režisér, dramaturg, scenárista, zvukár, osvetľovač, kameraman, strihač, kostymér a iných), ale ktorí s nemenším nadšením, oduševnením a vnútorným zápalom neváhali investovať svoje sily, schopnosti, čas, srdce i peniaze, aby aj tento rok mohol byť sprítomnený živý Kristus medzi nami.

Ďakujeme!

Za všetkých: Mariana Kušiaková

Otvorené dvere

Možnosti osloviť verejnosť a ľudí mimo cirkvi

Ako radový člen cirkvi som Noc kostolov nikdy veľmi „nevnímal“. Alebo skôr vnímal – ale ako „katolícku“ akciu. Išla mimo môjho zorného poľa. Myslím, že podobne na tom bola aj väčšina členov mikulovskej farnosti, kam som v decembri 2012 nastúpil na svoje prvé kazateľské miesto.

Keď som hľadal možnosti, ako môžeme ako cirkev osloviť verejnosť, nemohol som už Noc kostolov prehliadať. Len ako na túto akciu získať ostatných? Tých, ktorí sa na ňu pozerajú podobne ako ja doteraz... Samozrejme som mal obavy i z toho, že ľudia mimo cirkvi nezareaguju – neprídu – a my budeme sklamaní.

Verím, že to bolo vedenie Duchom Svätým, že sme prvú Noc kostolov v roku 2013 poňali ako udalosť „prieskum bojom“. Zorganizovali sme brigádu v našom kostolíku v Novom Přerove, ktorý už niekoľko rokov ležal ladom, pretože bohoslužby sa presunuli do Mikulova. Proste sme zvolali brigádu, po ktorej nasledovalo opekanie špekáčikov vonku na ohni. Do kostolíka som pripravil tabule s históriou farnosti, kostolíka a evanjeliom, keby sa niekto prišiel pozrieť... Ale vlastne sme ani nikoho nepozvali a s odstupom času vidím, že obyvatelia malej dedinky ani netušili, že by mohli prísť. Ale videli, že sa v kostolíku niečo deje. Videli nás.

Ďalší rok sme Noc kostolov usporiadali

vo valtickom aj v mikulovskom zbore. A potom každý rok. Na oboch miestach sa postupne zapojili mnohí bratia a sestry a program bol pestrý a „solistikovaný“. Našimi modlitebňami prešlo veľa ľudí. Niekedy cielene len na niektoré časti programu, väčšinou však vďaka celoplošnej mediálnej kampani – jednoducho obchádzali všetky dostupné kostoly. S mnohými ľuďmi sme hovorili, mnohí boli prekvapení, ako tiež môže kostol vyzerieť.

V propagácii sme sa spojili aj s katolíkmi – inzerovali sme si navzájom svoje akcie; na námestí vo Valticiach sme jeden rok spolu s katolíkmi, adventistami a apoštolskými usporiadali v deň akcie Noc kostolov čítanie Biblie; robili sme recitály; vystúpil u nás spevácky zbor miestnej školy; usporiadali sme výstavu Biblií, na ktorú v rámci výučby českého jazyka prišli aj študenti gymnázia; zorganizovali sme hru pre deti, kde sa dobrodružným spôsobom dozvedeli o evanjeliu a kam dodatočne a na požiadanie prišli aj dve triedy škôlkarov, medzi ktorými boli akurát naši synovia; usporiadali sme výstavu Biblia hovorí – sú to portréty členov a priateľov našej farnosti s krátkym textom, čím je pre nich Biblia (odtiaľ sa výstava dostala do mestskej knižnice), a iné. Mnoho rôznych aktivít, mnoho stretnutí.

Rok 2021 bol vopred v „ohrození“. Nikto nevedel, ako to bude s obmedzeniami z dôvo-

du covidu. Nakoniec sa ukázalo, že pre nás to bol návrat ku koreňom. Opäť sme boli v neistote. Prvýkrát sa nám podarilo zapožičať veľké transparenty na modlitebne (rozmery 2 × 1 m), ale nevedeli sme, či vôbec niekto príde – či má zmysel niečo pripravovať a čo.

Nakoniec sme žiadny program pre verejnosť nerobili. Zvolali sme „zborové“ stretnutie. Vo Valticiach s chválami, kaviarňou a posedením, v Mikulove s grilovaním a nakoniec aj so spontánnymi chválami, krátkou aktivitou pre malé deti a i. Na poslednú chvíľu som robil audio pozvanie pre verejnosť, z ktorého citujem:

Počujete? Spievajú vtáčiky. (...) A vonia jar. Každý kostol má svoju vôňu a svoj charakter. Niekde vnímame históriu a krásne umelecké diela... nádhernú architektúru... Niekde je história mladá a „charakter“ kostola môžete spoznať z ľudí, ktorí tam patria.

Príďte sa pozrieť do kostolov vo svojej blízkosti. Ponúkame otvorené dvere a stretnutia s tými, ktorí sem patria – s tými, ktorí hľadajú a niekedy aj prežívajú dotyk Božej lásky.

V Mikulove sme mali asi najväčšiu účasť za všetky roky. Niektorí hostia boli doslova

„zasiahnutí kostolom“ – teda spoločenstvom, ktoré v „kostole“ prebiehalo. Prišiel syn od susedov, ktorých deväť rokov „neúspešne“ pozývame. Prišla rodina s malými deťmi, ktorí sa sem prísť ohováľali, a mladá žena v slzách d'akovala, že sa jej vybavilo všetko pekné, čo kedysi prežila v kostole, kam ako dieťa chodila, a obaja manželia nás uist'ovali, že sa nevidíme naposledy...

Má to zmysel? Pre nás určite. Neľutujem, že sme sa do toho pred rokmi zapojili. Vďaka Bohu!

*Ctirad Hrubý, kazateľ ECM Mikulov
(Z češtiny prel. Lenka Procházková)*

Stretnutie pri čaji

Čaj o piatej v spoločenstve sestier z našej cirkvi v sobotu 27. 11. 2021 bol príjemne stráveným časom. Teda ten čajík bol len vtedy, keď sme si ho každá z nás urobila a priniesla k počítaču, laptopu, mobilu, tabletu alebo neviem čo všetko sa dalo ešte využiť na pripojenie sa k tomuto spoločenstvu. Nemuseli sme nikam cestovať, a predsa sme sa videli alebo len počuli cez vzdialenosť mnohých kilometrov. Spoločenstvo sme tvorili nielen v rámci Slovenska, ale aj so sestrou Rachel Zacharovou z Anglicka, ktorá nám niečo od nich sprostredkovala, a na chvíľočku nás pozdravila aj najmladšia dcéra Zacharovcov Emily (teda riadne vyrástla, takže si ani nedovolím napísať, že najmenšia).

Od duchovných vitamínov, akými sú napríklad vitamín B – Božie slovo, S – spoločenstvo, M – modlitby a pod., s ktorými nás zoznamovala dobrým slovom obdarená sestra Michaela Mihoková, sme prešli k vitamínom

a doplnkom stravy jedlým. Vypočuli sme si rady sestry lekárničky Olgy, sestry lekárky Reginy, pozreli vecičky pre radosť, ktoré tvorí sestra Janka. Nakuknúť do pútavej knihy nám dala sestra Milena. Ani štvornohí priatelia človeka neboli na záver, resp. po skončení stretnutia, prehliadnutí a prehliadnuteľní. Tam, kde je panička, nemôže predsa chýbať havinko alebo havinka. Bolo to pestré posedenie – a to sa mi páčilo.

Ďakujeme, sestra Števká, že si nám toto podujatie zorganizovala a že si nás prizvala. Ďakujeme, Pane, že sme mohli byť spojené vierou, nádejou a láskou. Ďakujem všetkým vám, vďaka ktorým sme mali spoločný legendárny čajík o piatej.

Vlasta Procházková

Ďalšie online stretnutie sestier je naplánované na jar 2022. Určite bude aj súťaž. ☺ Do minulej sa zapojili Kvetka a Lydka. Vyhrali stolový pohľadnicový kalendár Nádej 2022.

nádeje, ktorú ako Boží ľud máme. Boh dokáže aj okolnosť, ktorú vnímame ako nešťastie, premeniť na požehnanie. Pokiaľ my neopustíme Jeho, On bude s nami. To je vzácne uistenie.

Na stretnutí som sa veľmi potešila aj prítomnosti sestry Rachel Zacharovej; na chvíľu sme sa tak mohli preniesť do Anglicka, keď sestra Rachel rozprávala, čo práve prežívajú, čím v Anglicku i v cirkvi žijú; záver oživila aj prítomnosť ich najmladšej dcéry Emily. ☺ A, ešte takmer ročná Stelka Stašová! Bola rozkošná! ☺ Je to veľká radosť, môcť vidieť takto pekne pokoje viaceré generácie (Ž 133, 1); najmä to uvedomenie je radosť; vďačnosť, keď vidíme, že cirkev má pokračovateľov.

Ako milovníčka zvierat nemôžem opome-

núť domácich miláčikov, o ktorých sa s nami ich majiteľky v záberoch rady podelili; ako aj krásne ručne háčkové výrobky sestry Janky Horskej.

Ako milovníčka kníh musím spomenúť *Odkrývanie vianočného daru*, 24 príbehov čítania na advent, ktoré nám v krátkosti predstavila sestra Mimina Belková.

A ešte niečo: Hoci nám v úvode na pozdrav zakýval ujo Miško, som rada, že na našom stret-

nutí neboli muži. ☺ Vďaka vám, chlapci, že ste nás nechali na chvíľu osamote! Bez cenzúry sa porozprávať, nerušené sa vzdelávať, nadchýnať, deliť sa, byť autentické – a neľadiť pritom na hodinky. To viete, po vašom boku by sme nemohli skončiť o 2,5 hodiny! ☺

P. S. Ďakujem všetkým sestram, ktoré sa pripojili.

Maňa

Modlitebná mobilizácia metodistov (MMM)

Modlitebníci sú často tí najmenej viditeľní bojovníci evanjelia, ale napriek tomu sú kľúčoví v duchovnom boji.

Rok 2022 bude patriť MMM – modlitebnej mobilizácii metodistov. Môžeš sa pridať k modlitebníkom za našu cirkev, za budúcnosť našich zborov a za získanie Slovenska pre Ježiša.

Pridaj sa:

- ☒ ak sa rád modlíš sám alebo s inými;
- ☒ ak Bohu rád ďakuješ za všetky Jeho dobrodenia, dary a milosť;
- ☒ ak ti záleží na tom, ako napreduje Božie dielo u nás i v zahraničí;
- ☒ ak máš na srdci službu metodistov;
- ☒ ak sa chceš prihovárať za budúcnosť cirkvi...

– ... to je iba zlomok.

Pravidelne (avšak nie častejšie než raz za týždeň) budeme rozposielať modlitebné predmety, podnety, vďaka a povzbudenie pre všetkých zapojených modlitebníkov. Podľa našich plánov sa budeme stretávať mesačne na živých modlitbách online.

Ak sa chceš stať členom modlitebného tímu, prihlás sa cez formulár, ktorý je na FB ECM, SO, alebo ti ho môžeme poslať mailom.

Modliť sa budeme individuálne, v skupinách, ktoré si sami vytvárame; ale raz do mesiaca sa „stret-neme“ aj spolu virtuálne.

PRIDAJ SA EŠTE DNES A MODLIME SA SPOLU!

Cirkev potrebuje aj v dnešnej dobe množstvo modlitieb a Božiu milosť, aby naplnila svoje poslanie.

Tá naša metodistická potrebuje dnes modlitby možno o niečo viac. Stojíme pred vážnymi rozhodnutiami, prechádzame očistnými procesmi; tieto dni a roky rozhodnú o podobe metodizmu, akú spoznajú generácie po nás.

Pridaj sa k metodistickým modlitebníkom po celom svete; prosme Pána o Jeho vedenie, odpustenie, posvätenie a múdrosť. Každá modlitba je vzácna a potrebná!

Pán ti žehnaj!

Gabi Kopas

Ohlas na stretnutie sestier

K online stretnutiu sestier sa v myšlienkach rada vraciam. Atmosféra na stretnutí bola družná, nenútená, otvorená, priateľská. A keďže sme vchádzali do adventu, myslím, že všetky sme boli pozitívne naladené utvrdzujúcim sa očakávaním príchodu večnej Nádeje; tej istoty, ktorú ako kresťania máme. Ako v úvode znamenala sestra Števká Sklenarová, ktorá nás stretnutím sprevádzala: „*Boh opäť môže a chce vstúpiť do každej oblasti nášho života. Verme Mu! Dôverujme Mu! Nájdime si čas na stíšenie sa: na rozhovor s naším nebeským Otcom.*“

Páčilo sa mi zamyslenie Mišky Mihokovej k lockdownu; mala ho pekne tematicky pripravené a navrstvené; poprepletané konkrétnymi príkladmi z Písma bolo plné nádeje. V jednotlivých častiach poukazovala na stálu istotu Božej

Výročie 100 + 1

Výročná konferencia spojená s oslavou 100 + 1. výročia ECM sa konala v dňoch 5. – 7. 11. 2021 v Prahe.

Prvý deň prebiehal v pracovnom duchu rokovaní, oboznámením sa so správami z oboch oblastí, diskusiami. V tento deň sme sa stretli v modlitebni vo Vršovicích.

Druhý deň, v sobotu 6. 11. 2021, sme sa zišli v priestoroch ústredia ECM na Ječnej. Tento deň bol vlastne oslavou výročia našej cirkvi. Program bol veľmi pekne vystavaný a pestrý. Bol rozdelený do dvoch častí. Pripo-

menuli sme si, aké boli začiatky práce metodistickej misie; spomienky na časy, keď cirkev bola v čase totalitného režimu potláčaná. Zaujímavé bolo počúvať brata V. Maláča, ale i nášho bývalého superintendenta R. Zachara, keď hovoril o metodizme v Anglicku. Brat J. Červeňák zas hovoril o začiatkoch práce na Poušti pri Bechyni. Samozrejme, v programe nechýbali piesne či tanečné vystúpenie. Vyvrcholením programu bola slávnostná bohoslužba, na ktorej kázaním poslúžil brat biskup P. Streiff. Prihovorné modlitby predniesli sestra Gabriella Kopas a brat Ctirad Hrubý. Svoje pozdravy priniesli aj zástupcovia ekumény v Čechách, ktorí vyslovili pranie, aby sa aj cez našu cirkev zvestovali veľké Božie veci a aby sme ako cirkev boli pre tento svet zrozumiteľní s cieľom spásy.

V nedeľu na bohoslužbe boli do vzťahu ordinovaní starší slávnostne uvedení dvaja bratia: zo Slovenskej oblasti brat P. Hipp a z Českej oblasti brat L. Shults. Ďakujeme Pánovi za povolanie svojich služobníkov a vyprosujeme pre nich Pánovo požehnanie.

Štefánia Sklenarová

Zlá diagnóza a naše poslanie

Milí priatelia, milé sestry, milí bratia,

pozdravujem Vás a prajem Vám, aby ste v tomto novom roku zažili hodne Božej milosti na svojej životnej ceste, aby Vás Pán sprevádzal svojou mocou i svojím Duchom. A aby zlé okolnosti, ktoré sa bežne dejú, menil vo Vašom živote na dobré. To spoznávam na vlastnej koži a žasnem nad Božím vedením. Viem o Vašej láske ku mne i o Vašich modlitbách, a vďaka d'akujem.

19. septembra 2021 som bola operovaná, pretože som mala veľké bolesti v črevách. Našli mi tam zhubný nádor, ktorý už zanechal stopy na pečeni. Čo sa dalo, bolo odstránené, a teraz mám pred sebou šiestu chemoterapiu. 24. februára mám prehliadku, na ktorej sa pozná účinnosť tejto terapie, a rozhodnú o ďalšom postupe liečenia. Osobne sa cítim veľmi dobre; bez bolesti a bez trápenia. Dlho predtým som mala bolesti. Teraz je to len zlá diagnóza, pričom ja sa cítim dobre a konám svoju pastoračnú službu i na miestach, kam by som sa zdravá nedostala. Mám mnohé svedectvá z nemocnice, pretože tam pobudnem zakaždým tri dni. Za ten čas sa všeličo o sebe dozvieme a poradíme si.

Naposledy som bola v nemocnici cez pravoslávne Vianoce a to už bola príležitosť sama osebe. Stretávam sa s otázkami: Ako to Pán Boh na teba dopustil? – No, žijem tam, kde i Vy, a všetci sme pod rovnakým rozsudkom. Máme podiel na vine i voči stvoreniu, i voči Bohu. Previňujeme sa. Mala som krásny nočný rozhovor počas vianočnej noci o „Slove, ktoré sa stalo telom“ a o pôsobení Slova v našom živote. O Božom pozvaní na cestu nasledovania a o Jeho hovorení k nám. – Ako tomu rozumíme?

Priznám sa, celá situácia ma zaskočila, pretože som to nečakala. Keď som sa po operácii prebudila a uvidela veselú tvár chirurga, usmiala som sa. A on na to: „Vidím, že sme na dobrej ceste!“ Myslel tým uzdravenie a nápravu. Ja som dlho uvažovala o jeho vete. Veď ja viem, že som na dobrej ceste. Bez ohľadu na výsledok ochorenia som na ceste za Pánom v časnosti, ale verím i v cestu večnosti, o ktorej tak nadšene kážeme – ale keď sa k nej priblížime, prekvapíme sa. Mala som čas uvažovať o tých večných prírbytkoch; o tom lepšom mieste, kde nebude bolesti, plaču ani smrti už viacej nebude. Jedna zo žien si vzala moje telefónne číslo, keď jej bude zle, aby mi zavolała. Že ju rozhovor so mnou uspokojuje. – Či to nie je súčasťou nášho poslania?

Mám čas uvažovať o svojom živote i službe a mnohé obrazy mi prichádzajú na myseľ. S takou úprimnou vďačnosťou myslím na obdobie, keď som mohla byť na Slovensku, užiť si Vás a navštíviť zbory. Niektoré zážitky sú priam pokladom. I tie pekné slovenské končiny. Odrazu som si uvedomila, aká som bohatá na zážitky, na stretnutia s milými ľuďmi. Ďakujem Vám za modlitby; cítim sa ako na krídlach orla, nesená a milovaná. To sa deje len uprostred Božieho ľudu.

Ďakujem za všetko a srdečne pozdravujem spolupracovníkov, členov Rady i zbory. Sme v rukách Božích ukrytí i v búrkach. Pán s Vami!

*S láskou Anna Páliková-Kunčáková
V Kysáčich 11. 1. 2022*

Staré poslanie novou formou

Uprostred zhonu a zmätku, čo so sebou priniesla pandémia, naše združenie *Na každom záleží* (predtým *Ježiš pre každého* [JPK]) dosiahlo významný míľnik svojej existencie – oslávilo 30 rokov od svojho vzniku. Už 30 rokov sa snažíme napomáhať, aby bolo evanjelium na Slovensku dostupné všetkým, a do tejto práce sa usilujeme motivovať aj cirkevné zbory. Veríme, že ak okolnosti dovoľia, budeme môcť toto jubileum osláviteľ misijnej konferencii.

Hlavným rečníkom bude **TED TURNAU**. Ted pochádza z Rhode Islandu, USA. Po skončení štúdia na Westminster Theological Seminary sa spolu s rodinou presťahoval do Prahy. Vyučuje na Katedre kultúry a náboženstva na Anglo-American University a prednáša pre Centrum mediálnych štúdií na Karlovej univerzite. Ted sa zaoberá predovšetkým vzťahom viery a populárnej kultúry. Je autorom knihy *Popologetics: Popular Culture in Christian Perspective* (2012) a v súčasnosti pracuje na dvoch ďalších publikáciách. Ted a jeho žena Carolyn majú tri deti.

Na Každom
Záleží

Konferencia *Staré poslanie novou formou* sa koná **2. – 4. júna 2022** v Bádíne pri Banskej Bystrici a bude stretnutím všetkých, ktorých túžbou je prinášať evanjelium ľuďom, či už pracujú pre cirkevný zbor, kresťanskú organizáciu, alebo v sekulárnom priestore. Na konferencii sa budeme venovať tomu, ako dať „starému posolaniu“ zvestovať ľuďom evanjelium „nou formou“. Spoločne sa pozrieme aj na výsledky nášho ročného výskumu misijného potenciálu kresťanov na Slovensku. Poďte si spolu s nami kľásť ťažké, no dôležité otázky, a hľadať na ne odpovede.

Organizuje združenie *Na každom záleží*,
A. Kmeťa 24, Levice

Metodizmus na Slovensku

Odborná publikácia z pera *prof. ThDr. Pavla Procházku, PhD.*, pod názvom *Metodizmus na Slovensku* mapuje storočnú existenciu Evanjelickej cirkvi metodistickej na našom území.

Vidno, že napísaniu odbornej publikácie predchádzala extenzívna práca s archíviami. Vo svojej metodike autor postupuje tak, že často cituje z konferenčných správ autentické záznamy cirkevných pracovníkov, ktoré dopĺňa relevantnými údajmi a zhodnotením. Takto vtáhuje čitateľa do atmosféry danej doby. Autor postupuje diachronno-tematicky. Cenná je skutočnosť, že autor dejiny metodizmu na našom území vhodne vkladá do spoločensko-politického rámca a všima si významné udalosti doby – vznik Československa, hospodársku krízu, rozbitie republiky, nástup a prejavy komunizmu.

Dejiny metodizmu na území Slovenska autor periodizuje na 3 obdobia. Prvé obdobie sa kryje s obdobím prvej Československej republiky a Slovenského štátu. Misijná práca v novej republike sa spája hlavne s menom Josefa Dobeša a ťažisko misijnej práce tkvie v kolportárskej činnosti a stanovnej misii. Výsledkom sú cirkevné spoločenstvá v Bratislave, Vrútkach, Trnave, Mukačeve, Užhorode a Sereďi. Misia viac oslovila české obyvateľstvo, ale v cirkvi zakotvili aj Slováci a Rusíni. Metodistická cirkev sa od začiatku prejavovala ekumenicky, s otvorenou spolupracou s ostatnými veriacimi a s kritickým pohľadom na prozelytismus. Sľubnú prácu zahatalo rozbitie Československej republiky, keď českí obyvatelia museli opustiť Slovensko a Slovenský štát metodistickú cirkev neuznal.

Druhé obdobie autorovej periodizácie metodistickej cirkvi spadá do povojnového obdobia budovania komunizmu. Pre cirkev ako takú to boli ťažké časy, podobne aj pre metodizmus. Dokonca sa uvažovalo o zastavení činnosti na

Slovensku, našťastie sa tak nestalo. Na troskách zborov v Bratislave, Sereďi a v Jenkovciach, kam sa presídlili niektorí členovia z Užhorodu, sa cirkev konsoliduje. Napriek šikanovaniu, útlaku a prenasledovaniu si viaceré zbory postavili modlitebne, založili ďalšie kazateľské stanice v Sklenom, Vysokej, Svätušii, Partizánskom.

Posledné, tretie obdobie mapuje život a prácu cirkvi v demokratických podmienkach, ktoré metodistická cirkev využila naplno pre obnovu spoločnosti v oblastiach evanjelizácie a misie, vzdelávania, publikačnej činnosti a diakonie. Naplno rozvinula svoje ekumenické čítanie a je súčasťou mnohých národných nadnomenačných a paracirkevných spoločností. Výrazne sa angažuje v oblasti teologického a katechetického vzdelávania, je zakladateľkou Katedry teológie a katechetiky na Pedagogickej fakulte Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici. Spolupracuje na poli diakonie i penitenciárnej starostlivosti. Spolupracuje s misijnými organizáciami; výsledkom toho je takmer stonásobenie spoločenstiev veriacych. Okrem iného si zvláštnu pozornosť zaslúži práca s marginalizovanými skupinami v Slavkovciach a okolí a v Gerlachove.

Cennou súčasťou knihy sú prílohy, ktoré dokresľujú cirkevné realie.

Ide o jedinečnú knihu svojho druhu: takáto syntetická práca z dejín metodizmu na našom území ešte napísaná nebola. Navyše ide o autentického, povolaného autora, ktorý mal možnosť aktívne sledovať situáciu v metodistickej cirkvi za posledných 50 rokov z pozície člena, kazateľa a vedúceho pracovníka cirkvi. Osoh z knihy bude mať zaiste aj širšie publikum; popri odborníkoch cirkevných historikoch tu určite nájde zaujímavé informácie, poučenie a inšpiráciu aj laická verejnosť.

Mgr. Ing. Jaroslav Maďar, PhD.
Univerzita Mateja Bela v Banskej Bystrici

Milé deti,

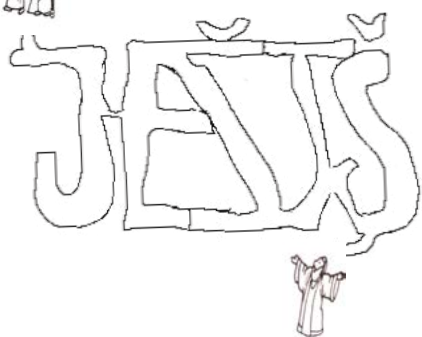
stalo sa vám už niekedy, že k vám niekto nebol milý? Napríklad sa vám niekto posmieval alebo vás sotil bez dôvodu? Iste to nebolo príjemné. Pán Ježiš bol láskavý človek. Pomáhal ľuďom, modlil sa za chorých a dokonca ich aj uzdravoval. Pán Boh chce, aby sme boli ako Ježiš. Možno si povieš:

„Ale ja neviem nikoho uzdraviť!“ – Nuž, to vie len Boh. My sa však môžeme za druhých ľudí modliť. A ako sa máme k sebe správať? Prečítajte si verš z Listu Efezanom 4, 32. Potom doplňte do rámkov, akí máme byť k sebe a čo máme robiť:

D _ _ _ _ _ _ _ L _ _ _ _ _ D _ _ _
 _ D _ _ _ _ _ A _ _ S _ _

Pomôž chorým nájsť cestu k Ježišovi.

Sem si napíš, za koho sa budeš modliť. Ak nevieš písať, nakresli seba, ako sa modlíš, a povedz rodičom, za koho. ☺

Ako vieme druhým prejaviť láskavosť?

Môžeme niekomu **pomôcť**.

Podeliť sa o hračky.

Môžeme niekoho **objať**.

Môžeme povedať „**ďakujem**“.

Nájdi slová vytlačené modrou farbou. Zakrúžkuj ich v osemsmierovke.

P O M Ô C Ť C W
 O Ď S D I A Q Ä
 D U A M G J A Ú
 E H I K A B E I
 L U Ô J U O R T
 I V X C K J A P
 Ť H Y E K I E L
 S C V F Q A E M
 A H R E I O P M Í

Autor: RINGO	myslené priamky	1	sídlo na Novom Zélande	staročin- ská minca	český súhlas	solmizač- ná slabika	Pomôcky: sein, Marais amid	ruské kúpeľné mesto	osamo- tení	mesto v Rumun- sku
kopal súpera							judejský kráľ			
dlhé kňazské rúcho							križenec tiav povraz so slučkou			
Imrich (dom.)						bezhrbá táva úder				
Pomôcky: Anapa, Otira, pana,kep	býv.ŠPZ Nitry nasával				rýchly (angl.) graf.zn. tónu					
more (angl.)				vesmir. agen.USA úžka doska					2	tmel
a podob- ne			časť ľuds. tela druh lamy, alpaka					striebro (zn.) jeden (rus.)		
ruč.nástroj na sypký materiál							otlč meno Ko- menského			
Pomôcky: sea,Asa, Arad,aki, odin,rapid	vojenská jednotka francúz. herec					tromf v kartách staroegyp. boh sinka				
pomleté obilie					kyselina a amoniak ovinitie (bás.)					chytala
mena Macaá				sorta hrozna patriaci Ote						
Radio Andorra			nenáročná obilnina ktorý (maď.)					tam vápencová oblasť		
ajatin (čes.)							večer.žen. plášťik žen.meno (30.1.)			
patriaci ltke						Alžbeta (dom.) kód angličtiny				
jeho (nem.)					glazúra					
Nakloňte si uši a počte (tajnička).										Anastázia (dom.)

Správne znenie tajničky z Ohniska november – december bolo: Nikdy sa nebojte dôverovať bu-
dúcnosti, ktorú **nepoznáte, s Bohom, ktorého poznáte.**

Pripravujeme...

Detský a rodinný tábor ECM
10. – 13. 7. 2022
Račkova dolina

Letný pobyt stanovákov
13. – 17. 7. 2022
Račkova dolina

Blahoželáme

V januári sa dožil krásneho jubilea 95 rokov brat **Štefan Tagaj** zo Sereďe.

Milý brat Štefan, prajeme Vám všetko dobré: nech Pánova milosť, pokoj a dobrota sýtia Vaše bytie. Všetko najlepšie!

Dary na Ohnisko (12/21)

A. Matejková 20 €
H. Elizeušová 10 €
A. Šariková 20 €
Nemenovaný darca 15 €
Zbor Jenkovce 40 €
Zbor Bratislava-Staré Mesto 80 €

Ďakujeme!

Oprava

V minulom dvojčíslu Ohniska (november – december 2021) sme uviedli **nové číslo účtu** na príspevky na Ohnisko, ktoré je **nesprávne!!!** Stále platí predchádzajúce (pôvodné) číslo účtu, ktoré bolo uvádzané v predchádzajúcich číslach Ohnisk dolu v tiráži (SK82 1111 0000 0066 1169 0036). *Za porozumenie ďakujeme.*

Darujte Diakonii 2 %

Diakonia ECM prináša nádej a praktickú pomoc. Je znovu zaregistrovaná.

Názov organizácie: Diakonia ECM

Sídlo: Panenská 10, 811 03 Bratislava

Právna forma: Účelové zariadenie cirkvi a náboženskej spoločnosti

IČO: 30858798

Ďakujeme!

Odišli do večnosti

Pavel Frankovský, syn nášho dlhoročného kazateľa, odišiel do večnosti 7. 12. 2021. Pavel sa narodil v roku 1952 v Protivíne, kde vtedy jeho otec slúžil v zbore ECM. Niekoľko rokov prežil s rodičmi vo farnosti v Karlových Varoch a neskôr v pražských zborech. Najviac a najdlhšie sa angažoval v práci s mládežou a v zbore v Prahe Vršoviciach. Pavel bol poverený biskupom Bolleterom, aby ako laický kazateľ dočasne prevzal v núdzovej situácii farnosť v Jablonci. Nejaký čas býval aj v Plzni, kde vypomáhal v tíme, ktorý duchovne slúžil vo väznici. Poslednú rozlúčku vykonal brat Josef Červeňák.

Judita Pipišová st. zo zboru Sereď odišla domov k Pánovi 18. 12. 2021 vo veku 85 rokov. Pán Boh ju previedol mnohými skúškami, najväčšou bola v roku 1998 smrť syna Palka. Zmyslom jej života bol v prvom rade Pán Ježiš Kristus. Najviac túžila po večnom domove; o tom často hovorila. Dve jej obľúbené piesne zazneli aj na pohrebe: „Našiel som si domov v Božom náručí“ a „Ó, myslíte na Kanaán, kto ste cestou unavení; ó, myslíte na Kanaán, zem to krásnych nádejí“. Poslednú rozlúčku vykonal brat Ľuboš Tagaj.

Vydáva: Evanjelická cirkev metodická
Panenská 10, 811 03 Bratislava
Tel./fax: 02/5441 4468
E-mail: ustredie@umc.sk
www.umc.sk – tu sa nachádza Ohnisko
v elektronickej podobe.

ISSN 1339-2956
Ohnisko vychádza šesťkrát v roku.
Náklady na jedno číslo sú 0,90 eur + poštovné.
Príspeť môžete na č. ú.:
SK8211110000006611690036,
VS: 9172 alebo poštovou poukážkou.

Ohnisko 1 – 2/2022 (22. 2. 2022)

Redakčná rada:
Milena BELKOVÁ
Lenka PROCHÁZKOVÁ
Ľuboš TAGAJ
Spolupracovníčka: Mariana KUŠIAKOVÁ